

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., v právní věci

žalobkyně: **I. S.**

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963**
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 8. 2021, č. j. X,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím žalované uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku byly podle ust. § 88 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „ZOPSZ“) a podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), zamítnuty námitky žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 3. 5. 2021, č. j. X a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobkyni odňat invalidního důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť pracovní schopnost žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 25%, tedy již nesplňuje podmínky pro přiznání invalidního důchodu.

2. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalované včasnou žalobou podanou podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Žalobkyně připomněla, že jí byl na základě posudku OSSZ Ústí nad Orlicí z června 2020 přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně v důsledku poklesu pracovní schopnosti o 25%, kterou však následně posudkový lékař zvýšil o dalších 10% podle ust. § 3 odst. 2 vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Nyní jí však byl žalovaným rozhodnutím invalidní důchod odňat. Správní orgány v řízení před žalovanou sice hodnotily zdravotní stav žalobkyně i procentní míru poklesu její pracovní schopnosti zcela shodně, nicméně tuto míru již nezvýšily o 10%, jako tomu bylo v předchozím řízení, a to aniž by se k tomu jakkoli blíže vyjádřily. Žalované rozhodnutí je tak podle žalobkyně nepřezkoumatelné, neboť neobsahuje žádnou konkrétní úvahu pro zvolený odlišný přístup. K prokázání těchto skutečností žalobkyně navrhla provedení důkazu správním spisem.
3. Žalované rozhodnutí je podle žalobkyně rovněž nezákonné. Žalované rozhodnutí neposoudilo hledisko psychické náročnosti práce. Rovněž nebylo dostatečně přihlédnuto k vlivu přidružených zdravotních postižení (spondylartróza, hypertrofie žlutých vazů, cirkulární protruze disku a související dlouhodobé chronické bolesti a únava), jejichž zohlednění umožňuje ust. § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity. Dále mělo být ponecháno zvýšení o 10% podle ust. § 3 odst. 2 uvedené vyhlášky, jelikož vliv zdravotního postižení na schopnost využívat dosavadní vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti je stále stejný. K prokázání této skutečnosti žalobkyně navrhla provedení důkazu posudkem zdravotní způsobilosti pro výkon zaměstnání MUDr. E. H. ze dne 12. 10. 2021, ze kterého vyplývá, že žalobkyně je způsobilá pro výkon pracovní činnosti pro zkrácený pracovní úvazek 0,8.
4. S ohledem na shora uvedené důvody žalobkyně považuje žalované rozhodnutí za nepřezkoumatelné a nezákonné, a proto navrhla, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
5. Žalovaná setrvala na odůvodnění žalovaného rozhodnutí. Dále navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí MPSV ČR (dále jen „PK MPSV“), která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění. Za současného stavu věci navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
6. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle právního a skutkového stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí podle ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s., přičemž k lékařským nálezům vydaným po datu vydání žalovaného rozhodnutí lze přihlédnout pouze tehdy, pokud vypovídají o zdravotním stavu žalobkyně v době vydání žalovaného rozhodnutí.
7. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že podle posudku OSSZ Ústí nad Orlicí ze dne 23. 6. 2020 (které však není předmětem nyní projednávané věci) se u žalobkyně jednalo o invaliditu prvního stupně, neboť její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 25%. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo stanoveno zdravotní postižení uvedené v kapitole II. (onkologie), oddílu A

(zhoubné nádory), položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Vzhledem k vlivu tohoto postižení na schopnost využívat dosavadní vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnosti rekvalifikace podle ust. § 3 odst. 2 zmíněné vyhlášky tuto hodnotu posudkový lékař bez bližšího vysvětlení zvýšil o 10%. Platnost posudku byla stanovena do dne 31. 5. 2021.

8. V nyní projednávané věci bylo jak v prvostupňovém, tak v námitkovém řízení za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti určeno zdravotní postižení uvedené v kapitole II. (onkologie), oddílu A (zhoubné nádory), položce 1b (stav po onkologickém onemocnění, lehké funkční postižení se stavem v kompletní remisi, bez recidivy procesu, v dlouhodobě stabilizovaném stavu) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které je stanoveno procentní rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 15% - 25%. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně byla jak v prvostupňovém řízení, tak v námitkovém řízení stanovena na 25% a zároveň oba správní orgány uvedly, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se nemění ve smyslu ust. § 3 a 4 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudkovým závěrem lékařské posudkové služby žalované, který byl vypracován dne 10. 8. 2021 na základě ust. § 8 odst. 9 ZOPSZ oddělením lékařské posudkové služby, pracoviště ČSSZ Praha, tak byly potvrzeny závěry posudkového lékaře OSSZ Ústí nad Orlicí ze dne 14. 4. 2021 zpracovaného na základě ust. § 8 odst. 1 písm. a) a odst. 4 ZOPSZ. Oba správní orgány tak došly ke shodnému závěru, tedy že zdravotní stav žalobkyně již neodpovídal prvnímu stupni invalidity.
9. Krajský soud provedl při jednání dne 25. 5. 2022 důkaz posudkem zdravotního stavu žalobkyně, který byl vypracován na základě ust. § 4 odst. 2 ZOPSZ dne 24. 2. 2022 PK MPSV, pracoviště v Hradci Králové, v níž jako odborný lékař zasedal doc. MUDr. L. S. Ph.D., s odborností klinické onkologie, což odpovídá rozhodujícímu zdravotnímu postižení žalobkyně. Z uvedeného posudku soud zjistil, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II. (onkologie), oddílu A (zhoubné nádory), položce 1b (stav po onkologickém onemocnění, které je plně v remisi s minimálním funkčním postižením) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Pro toto postižení PK MPSV, pracoviště v Hradci Králové, stanovila míru poklesu pracovní schopnosti o 25% a konstatovala, že *pro užití ust. § 3 vyhlášky o posuzování invalidity nebyly zjištěny další posudkově významné skutečnosti*. Dále uvedla, že přiznání invalidity I. stupně ze dne 23. 6. 2020 považuje za posudkový omyl. Na základě porovnání onkologických nálezů, podle nichž byla invalidita přiznána, s nálezy pozdějšími, PK MPSV, pracoviště v Hradci Králové, konstatovala, že v době přiznání invalidity již šlo o kompletní remisi po léčbě. Přiznání invalidity není věrohodné jednak z důvodu data vzniku invalidity, jelikož se jedná o datum mamologického vyšetření, a také proto, že před přiznáním invalidity byla 2x prodloužena podpůrná doba s tím, že žalobkyně nabude pracovní schopnosti. PK MPSV, pracoviště v Hradci Králové, považuje posouzení zdravotního postižení žalobkyně podle kapitoly II, oddílu A, položky 1b za správné, ovšem navýšení o 10% podle ust. § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity *považuje za neobvyklé*. Vysokoškolské vzdělání automaticky nezpůsobuje navýšení o 10%, jelikož zpravidla každý vysokoškolsky vzdělaný člověk vykonávající práci odpovídající jeho

vzdělání vykonává práci psychicky náročnou. Žalobkyně přitom nemá žádné psychické onemocnění. Potíže páteře byly zohledněny v hodnocení základního postižení stanovením horní hranice. Další uvedená zdravotní postižení a diagnózy (stav po odstranění ganglionu třetího prstu pravé ruky, stav po vypuštění hnisajícího ateromu pravého podpaží, angiomyolipom pravé ledviny, drobná cysta ledviny) nejsou posudkově významné.

10. Žalobkyně v písemném vyjádření k posudku PK MPSV, pracoviště v Hradci Králové, uvedla, že toto posouzení považuje za účelové a nepřesvědčivé. PK MPSV, pracoviště v Hradci Králové, nerespektuje uvedenou vyhlášku, neboť „stav po kompletní remisi“, pro který PK MPSV považuje předchozí posudek za posudkový omyl, je v uvedené vyhlášce výslovně uveden, nikoli vyloučen. Navýšení o 10% představuje aplikaci správného uvážení v rámci zákonných mezí, tedy nelze ho zpětně relativizovat a označovat za posudkový omyl. Rovněž konstatovaná „neobvyklost“ správních úvah nemůže znamenat nezákonnost či omyl. Argument, že zpravidla každý vysokoškolsky vzdělaný člověk vykonávající práci odpovídající jeho vzdělání vykonává práci psychicky náročnou, není objektivní, ale dokonce diskriminační, neboť psychická zátěž vykonávané práce má významný vliv na každého člověka bez ohledu na jeho vzdělání. Podle obecných posudkových zásad by měl být zohledněn celkový stav včetně následků způsobených onkologickou léčbou (mj. hormon terapií) a souvisejících nežádoucích účinků onkologické terapie (chronická bolest, únava, poruchy trávení). Konstatování PK MPSV, že „*páteřové subjektivní potíže nejsou v korelaci s klinickým nálezem ani se zobrazovacími vyšetřeními*“ je opět nepřesvědčivé, neboť byly doloženy veškeré lékařské zprávy z CT vyšetření, magnetické rezonance, neurologie, rehabilitace, dokládající dlouhodobě související zdravotní problémy omezující žalobkyni ve výkonu její profese na 100 % úvazku. Chronickou bolest a únavu nelze nějakým zobrazovacím vyšetřením změřit.
11. Následně byl při témže jednání proveden důkaz srovnávacím posudkem PK MPSV, pracoviště v Brně, ze dne 28. 4. 2022, kdy v posudkové komisi jako odborná lékařka zasedala prof. MUDr. H. M. K. CSc., s odborností interního lékařství. Z tohoto srovnávacího posudku krajský soud zjistil, že PK MPSV, pracoviště v Brně, vzala za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně zdravotní postižení uvedené v kapitole II. (onkologie), oddílu A (zhoubné nádory), položce 1b (stav po onkologickém onemocnění, které je plně v remisi s minimálním funkčním postižením přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míru poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu byla uvedeným posudkem o invaliditě určena ve výši 25%, přičemž PK MPSV, pracoviště v Brně, zvolila jako konečnou míru poklesu pracovní schopnosti horní hranici s ohledem na přidružené zdravotní potíže, které dosahují pouze minimálního funkčního postižení a i s ohledem na vykonávanou pracovní činnost. Dále uvedla, že *v žádném případě* není objektivní důvod k navýšení o dalších 10% z důvodu subjektivně udávané psychicky náročné práce. Každé vysokoškolské vzdělání všeobecně vyžaduje psychicky náročnější práci, než dělnické profese. Nejedná se však o posudkově významnou psychickou zátěž, která by měla dopad na zdravotní stav posuzované (jako například práce na směny nebo noční práce apod.). Horní hranice procentního rozmezí, která je přiznána, v sobě zohledňuje všechny aspekty zdravotní a pracovní zátěže. Pouze zdravotní stav by ani horní hranici procentního rozmezí neodpovídal. Navýšení tedy nelze dle PK MPSV, pracoviště v Brně, z posudkově medicínského hlediska akceptovat.

12. I k tomuto posudku se žalobkyně písemně vyjádřila a v podstatě zopakovala své výhrady uplatněné vůči posudku PK MPSV, pracoviště v Hradci Králové. Nadto žalobkyně doplnila, že ačkoli je v posudku uvedeno: „stav po vypuštění hnisajícího ateromu (nezhoubný tumor kůže) pravého podpaží v 2/20“, nezhoubný tumor kůže nikdy neměla a na vypuštění hnisajícího ateromu pravého podpaží v 02/20 nebyla. Není tedy zřejmé, na základě čeho byla tato diagnóza v posudku doplněna.
13. Vzhledem k uvedené nejasnosti týkající se údaje o hnisajícím ateromu pravého podpaží, krajský soud zadal PK MPSV, pracoviště v Hradci Králové, doplnění posudku ze dne 24. 2. 2022 a objasnění posudkového závěru, včetně odkazu na konkrétní lékařský nález.
14. Při jednání dne 13. 7. 2022 krajský soud provedl důkaz doplněným posudkem zdravotního stavu žalobkyně, vypracovaným dne 9. 6. 2022 PK MPSV, pracoviště v Hradci Králové, v níž jako odborný lékař zasedal doc. MUDr. L. S. Ph.D., s odborností interního lékařství. Z doplněného posudku soud zjistil, že údaj „stav po vypuštění hnisajícího ateromu (nezhoubný tumor kůže) pravého podpaží v 2/20“ posudková komise převzala z diagnostického souhrnu *Lékařského nálezu pro posouzení invalidity ošetřující praktické lékařky MUDr. H. ze dne 24. 3. 2021*. PK MPSV, pracoviště v Hradci Králové, v doplnění posudku zdůraznila, že ve svém předchozím závěru uvedla tento stav jako posudkově nevýznamný, zařazen byl pouze pro úplnost proto, že se nacházel ve stejné lokalitě jako karcinom pravého prsu, jako spádové uzliny v pravém podpaží, které byly vyšetřovány na přítomnost nádorových buněk. Předseda PK kontaktoval MUDr. H. s dotazem, z jakého odborného nálezu údaj o vypuštění hnisajícího ateromu pravého podpaží vychází. MUDr. H. příslušný odborný nález však nenašla. PK MPSV, pracoviště v Hradci Králové, uvedla, že ať již k uvedenému zákroku došlo nebo nedošlo, podstatné je, že nebyl posudkově významný, což PK MPSV v posudkovém závěru uvedla.
15. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění: *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
16. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění: *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*
 - a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
 - b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
 - c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*
17. Podle ust. § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity: *V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.*
18. Podle ust. § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity: *V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry*

poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.

19. Jak plyne z konstantní judikatury, např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37 (rozsudky NSS dále dostupné na www.nssoud.cz): „[p]osuzování míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou, a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám.“
20. Správní soud tedy sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o nějž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), případně zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (srov. např. rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20).
21. Závěry zdravotních posudků v řízení vedeném před žalovanou plně korespondují se závěry PK MPSV, pracoviště v Hradci Králové a také s PK MPSV, pracoviště v Brně. Uvedené zdravotní posudky se shodují jak v otázce stanovení a zařazení rozhodující příčiny zdravotního stavu žalobkyně, tak ve stanovení míry poklesu pracovní schopnosti a rovněž v nenavýšení horní hranice ve smyslu ust. § 3 vyhlášky o posuzování invalidity. Všechny posudky tak shodně konstatují, že žalobkyně nesplňuje podmínky pro uznání invalidity stanovené právní úpravou.
22. Obě PK MPSV navíc objasnily důvody, pro které nelze zvýšit procentní pokles pracovní schopnosti žalobkyně dle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity. Zhodnotily zdravotní stav žalobkyně ve vztahu k poklesu její pracovní schopnosti uceleně a nebagatelizovaly okolnost, že je u žalobkyně přítomno větší množství přidružených obtíží (komorbidita). Ačkoli PK MPSV, pracoviště v Hradci Králové, nedoložila, z jaké konkrétní lékařské zprávy vychází údaj o vypuštění hnisajícího ateromu pravého podpaží, je pro nyní projednávanou věc relevantní, že závěr o provedení či neprovedení tohoto zákroku nebyl způsobilý změnit posudkový závěr o nesplnění podmínek pro uznání invalidity. Jak uvedly obě posudkové komise, jednalo se o diagnózu posudkově nevýznamnou pro určení stupně invalidity.
23. Subjektivní přesvědčení žalobkyně o nesprávnosti posudků, jakkoliv je pochopitelné, však není rozhodující, neboť jedině lékař se specializací na posudkové lékařství disponuje odbornou kompetencí ke stanovení dominantního zdravotního postižení a míry poklesu pracovní schopnosti. Soud tak musí vycházet z lékařských nálezů, tedy z odborného zhodnocení doloženého objektivizovaného zdravotního stavu, nikoli ze subjektivních pocitů a přesvědčení daných osob (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 11. 2009 č. j. 4 Ads 81/2009-46). K lékařským zprávám, které mají dokládat dlouhodobé související zdravotní problémy omezující žalobkyni ve výkonu její profese na 100 % úvazku, krajský soud konstatuje, že ani případné vyjádření lékaře obsažené v lékařské zprávě není pro posudkové lékaře závazné a tvoří pouze podklad pro jejich vlastní odborné posouzení (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2016, č. j. 5 Ads 158/2014-29). Praktičtí a odborní lékaři nemají obvykle vzdělání v oboru posudkového lékařství včetně znalostí práva sociálního

zabezpečení, aby kvalifikovaně posoudili funkční dopad zdravotního stavu na pracovní schopnost; nemají k tomu ani kompetence. Úkolem praktických a odborných lékařů je řádně vyšetřit zdravotní stav a přesvědčivě ho popsat tak, aby posudkový lékař mohl vyvodit odpovídající závěry.

24. Personální obsazení obou PK MPSV odpovídalo rozhodujícímu zdravotnímu postižení žalobkyně, neboť v případě PK MPSV, pracoviště v Hradci Králové zasedal lékař s odborností klinické onkologie, v případě PK MPSV, pracoviště v Brně lékařka s odborností interního lékařství. Posudky PK MPSV splňují veškeré náležitosti dané zákonem, jsou úplné, srozumitelné a vypořádaly se s veškerými lékařskými nálezy. Z provedeného dokazování tedy má soud za prokázané, že žalobkyně ke dni vydání napadeného rozhodnutí nesplňovala podmínku dle ust. § 39 odst. 1 a odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění (pokles pracovní schopnosti alespoň o 35 %), a tudíž jí nemohl být nadále ponechán invalidní důchod.
25. Krajský soud nevyhověl návrhu žalobkyně na provedení důkazu posudkem zdravotní způsobilosti pro výkon zaměstnání MUDr. E. H. ze dne 12. 10. 2021, neboť byl vypracován až po datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Podle § 75 odst. 1 s. ř. s. platí, že při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Případné změny zdravotního stavu žalobkyně po uvedeném datu tak nemohou vést k závěru o nesprávnosti závěrů přijatých posudkovou komisí, žalobkyně však může nové lékařské zprávy předložit žalované v dalším řízení. K návrhu žalobkyně na provedení důkazu správním spisem krajský soud dodává, že soud ve správním soudnictví správním spisem důkaz ve smyslu § 52 s. ř. s. neprovádí, ale z obsahu správního spisu bez dalšího vychází (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
26. Krajský soud uzavřel, že zdravotní stav žalobkyně byl přezkoumán řádně a objektivně. Ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nesplňovala podmínku podle ust. § 39 odst. 1 a 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, tudíž jí nemohl být ponechán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
27. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle zásady úspěchu ve věci zakotvené v ust. § 60 odst. 1, 7 s. ř. s., když žalobkyně nebyla v soudním řízení úspěšná a žalovaná jako správní orgán rozhodující ve věci důchodového pojištění nemá právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 2 s. ř. s.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 13. 7. 2022

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně